

РЕШЕНИЕ

№ 4280

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **1801** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал. 1 от Закон за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл. 126 и сл. Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на В. С. Х. чрез пълномощник адв. М. А. срещу мълчалив отказ на Кмета на [община] по т. 4 от заявление за достъп до обществена информация, депозирано по електронна поща на 20.01.2020 г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност, поради нарушаване на изискването за форма и противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че при наличие на постъпило заявление за достъп до обществена информация задълженият субект е длъжен да издаде съответния акт, с който предоставя достъп до исканата информация или отказва по съответните мотиви. Счита, че мълчаливия отказ е недопустим и подлежи на отмяна само на това основание. Моли съда да отмени оспореният мълчалив отказ и да задължи ответника да предостави исканата обществена информация. Претендира разноски.

Ответникът – Кметът на [община] чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозираната по делото писмена защита. Обосновава съображения, че търсената информация не е обществена, тъй като разходите за процесуално представителство на общината по дела не представляват данни за дейността на административния орган, предоставянето на които би дало възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на общинската администрация. Сочи се, че търсената

информация не се създава и съхранява във вида, в който е поискана, а и същата е публично известна от приложенияте по делата пълномощни. Моли за отхвърляне на жалбата. Прави възражение по ч. 78, ал. 5 от ГПК.

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление депозирано на официалния e-mail: [електронна поща] на 20.01.2020 г. от В. С. Х.. Със заявлението е поискан достъп до следната информация: 1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от Кмета на общината за периода 2016-2019 г.; 2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период – месец по месец; 3. Осъществявано ли е процесуално представителство по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е Кмета на общината или общината и ако да – по кои дела, пред кои съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес и 4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т. 3. В заявлението изрично е посочено, че заявителят желае информацията да му бъде предоставена на електронен адрес. На 14.02.2020 г. на посоченият в заявлението електронен адрес е изпратено решение № РД-09-32/13.02.2020 г. на заместник-кмета на [община], с което е предоставена търсената информация по т. 1, 2 и 3 от заявлението. Липсва произнасяне по заявената в т. 4 информация.

С определение №3792/26.05.2020 г., на основание чл. 159, т. 4 от АПК е оставена без разглеждане жалбата на В. С. Х. чрез пълномощник адв. М. А. срещу мълчалив отказ на Кмета на [община] по т. 1, 2 и 3 от заявление за достъп до обществена информация, депозирано по електронна поща на 20.01.2020 г. Определението е влязло в сила на 10.06.2020 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. За оспорвания е налице и интерес от обжалването, тъй като е отказан достъп до поисканата обществена информация. Жалбата е подадена на 07.02.2020 г. 14-дневният срок за произнасяне на органа по постъпилото на 20.01.2020 г. заявление е изтекъл на 03.02.2020 г. /работен ден – понеделник/. Следователно жалбата е подадена в срок. Предвид това съдът приема, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. От тълкуването на тази разпоредба следва, че органът който създава обществена информация е този, който взема решение, съответно отказва достъпът до тази информация. В процесния случай органът, който е следвало да се произнесе по подаденото искане за достъп до обществена информация е Кметът на [община], поради което правилно заявлението за достъп до обществена информация е отправено до него и той и компетентния

орган, които следва да се произнесе по направеното искане.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица, вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Член 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, Кметът на Ч. е бил длъжен изрично да се произнесе, в законоустановения срок, по цялото заявление за достъп до обществена информация от 20.01.2020 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок в цялост по подаденото до него заявление, Кметът на [община] е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

Ирелевантни към законосъобразността на оспорения мълчалив отказ са доводите изложени в писмената защита относно вида на търсената информация и нейния публичен характер. Същите са изложени в документ последващ издаването на административния акт, поради което и не могат да допълнят липсващите мотиви, респ. да санират допуснатото нарушение във формата и съдържанието му.

С оглед на изложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по т. 4 от заявлението, депозирано от В. С. Х. на 20.01.2020 г. с надлежен акт, по чл. 25, ал. 2 ЗДОИ, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

При този изход на спора претендираните от оспорващия разноси следва да му се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 АПК в доказан по делото размер. В съпроводителното писмено становище от пълномощника на ответника е направено

възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Видно от договор за правна защита и съдействие /л. 10 от делото /, адв. А. от САК е следвало да изготви жалба и да осъществи процесуално представителство безплатно на основание чл. 38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. Според чл. 38, ал. 2 от ЗА, съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 ат ЗА. Съгласно чл. 8, ал. 3 Наредба № 1 от 2004 г. за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв. По аргумент от чл. 9, ал. 1 от Наредбата, за изготвяне на искова молба/жалба без явяване в съдебно заседание, какъвто е настоящия случай, възнаграждението е в размер на 75% от това по чл. 8 или 375 лв. Платената държавна такса е 10 лева. Следователно на оспорвания следва да бъдат присъдени разноски в размер на 385 лв. С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. С. Х. чрез пълномощник адв. М. А. мълчалив отказ на Кмета на [община] по т. 4 от заявление за достъп до обществена информация, депозирано по електронна поща на 20.01.2020 г.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на [община] за произнасяне по т. 4 от подаденото от В. С. Х. заявление за достъп до обществена информация, депозирано на официалния e-mail: [електронна поща] на 20.01.2020 г. в законоустановения срок.

ОСЪЖДА [община] да заплати на В. С. Х. разноски по делото в размер на 385 (триста осемдесет и пет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: